Et dicūt peccā· Opa tua sum⁹ nō
te dereliquim⁹: ꝫ ad iudiciū tecū
pergem⁹. Reus est ipse peccōꝛ ad
quē pt fugē in illa extrema neceſ
sitate· Nā dicit illud regū q̄rto·
Ipsi mōtes nolūt recipe fugam
nostrā Tortores sunt demones.
Unde ait dn̄s in euāgelio math·
Tradidit eū tortoribꝰ q̄usqꝫ red
deret vniuersū debitū· Hui⁹ legi
mus figurā in libro nūeroꝝ·xxv·
Dixit dn̄s ad moysem Elige tibi
duodecī viros armatos et vlciscē
te ꝯtra insidiantes: qui videbant
multa signa et tamē me timē no‑
lunt. Et moyses elegit·xij·viros
pfcōs in armis q̄ trāsibant ante
ꝑſm ad pugnādū et occidit oēs
reges eoꝝ: et mlt̄i occiderūt q̄ deū
timere noluerūt· Ita moralit: pa
ter dicit ad filiū suū·i·ad ihm·eli
ge tibi duodecī viros perfcōs·i·
duodecī apl'os vt stent tecū in iu
dicio vt patet in ps̄· Gladij anci
pites in manibꝰ eoꝝ ad faciendā
vindictā in natioībꝰ: qui iudiciū
nō timuerūt. ꝛ tūc occidit insidiā
tes·i·peccōres et reges eoꝝ p dā‑
nacōnem· Unde dicit' math· Ite
maledicti in ignem eternū· Ergo
ad thema· Cū venerit ille arguet
hominē de infidelitate q̄ credere
noluerūt De peccato q̄ nō dolu
erunt De iusticia q̄ nō timuerūt
De extremo iudicio q̄ nō timue
runt ꝛc·

Dn̄ica q̄ta· voce iocūditatis
Sermo·xxxiij·

Exiui a prē et veni in mū
dum Iohis·vi· Nota q̄
tria sunt q̄ hominē ꝛ spe
cialit̄ principes faciūt graciosos
Primū est magna pietas. Exem
plū de rege alexādro mgno·de q̄
dicitur in libro machabeoꝝ Qui
erat largus ꝛ pius et diuisit ꝛ de
dit alijs q̄ eū petebāt Secūdū ē
magna nobilitas Exēplū de illo
quē misit ioab vt absolon filium
regis occideret Respōdit Si ap
pēderes mille argēteos in manu
mea nō mitterē manū in filiū re‑
gis propt̄ nobilitatē. Ecci. Btā
est t̄ra cui⁹ rex nobil' est· Terciū
est sapiētia Vn̄ legim⁹ Regū·iij·
q̄ vniuersa terra desiderauit vi‑
dere faciem regis vt audiret sapi
entiā eius Hec tria fuerūt in ihu
xp̄o dn̄o nr̄o Fuit sapiēs Vn̄ apo
stolus In eo sūt recōditi oēs the
sauri sapie Fuit nobil'. qꝛ de corde
patris exiuit in vteꝝ v̄ginis Ideo
fili⁹ altissimi vocabit'· ait angelus
ad mariā Fuit pius· q̄a grām di‑
stribuit oībus penitētibꝰ· de pie‑
tate. de sapientia· et de nobilitate
ei⁹ ꝯmēdat' in ħ euāgelio

Dixit ihs discipul' suis· Amen
amen dico vob'·i·vere· Si quid pe
tieritis prēm in noīe meo dabit
vob' Usqꝫ mō non petisti' quicq̄
in noīne meo petite et accipietis
videlicꝫ vt gaudiū vr̄m plenū sit
Hec in ꝓūbijs·i· obscuris verb
locutus sum vobis· venit hora cū
iam nō in ꝓūbijs loquar vobis:

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

sed palam de prē meo annūciabo
vobis· Jllo die in noīe meo pete
tis ⁊ nō dico vob̄ q᷑ rogabo prēm
meū ꝑ vob̄ Jpse ei pr̄ amat vos
q̄a vos me amastis ⁊ credidistis
q᷑ a deo exiui. Exiui a prē et veni
in mundū· iterū relinq̄ mundū ⁊
vado ad prēm. Dicūt ei discipuli
Ecce nūc palam loq̄ris ⁊ ꝓūbiū
nullū dicis Nūc scim⁹ q᷑ scis oīa
⁊ nō est opus vt q̄s te interoget.
Jn h̄ credim⁹ q̄a a deo existi. ⁊ sic
patz sua pietas Jbi petite ⁊ acci
pietis· sua sapīa in h̄ ꝙ d̄r. Nūc
scim⁹: q᷑ oīa scis· Sua nobilitas
ibi· Exiui a prē et veni in mundū
Nota ꝙ xp̄us exiuit a prē q̄tuor
modis propter quatuor causas
Primo aliter exiuit a prē: nō pe
dū gressu h̄ sic ros de celo in her
bam ad dulcorādū. Exiuit a prē
sic riuulus de fōte ad t̄rā humec
tandā Exiuit a prē tanq̄ v̄bū ab
ore hoīb̄ ꝑdicandū Exiuit a prē
sic splēdor a sole ad t̄rā illuīandā
P̄mo exiuit xp̄s a prē sic ros de
celo in herbā ad dulcorandū Vn̄
ꝓpha ysa· diu ante exitū ei⁹ cla
mauit desiderādo· Rorate celi de
sup Ros em̄ habet q̄tuor prope
tates bonas Prima propetas· q᷑
sanat supfluos hūores q̄a dicūt
naturales mgr̄i· Si ros nō cadet
supflui humoēs tpe estiuali asce
derēt: ⁊ aerē inficēnt: h̄ ros tpat.
Jdo apotecarij vtunt᷑ rore propt
leprā Hui⁹ legim⁹ figurā· iiij· Re·
ꝙ leprosi aliq̄ fuerunt expulsi: h̄

intrabāt q̄ddā castrū et de nocte
cecidit ros q̄ se lauabāt ⁊ mūdati
sūt· Jdeo nos fueram⁹ leprosi in
aīa propt pctā ꝑmoꝝ pentū Et
ergo xp̄c exiuit a prē velut ros de
celo vt sanarz· Ait aīa deuota in
canti· Caput plenū ē rore: ⁊ cīcīni
plenī sūt guttis Scd̄a propetas
roris ē q᷑ refrigerat· vn̄ illd̄ tps
q̄ ros cadit in estate ē frigidū de
mane propt rorē. Jdeo dicūt na
turales mgr̄i ꝙ in conchis mari
nis albis iuxta mare gn̄ant᷑ mar
garite de rore mediāte vēto aq̄lo
nari· Jdeo ait iob. Nōne ardorē
refrigerat ros? Et iste margarite
valēt ꝯtra caducū morbū q̄ dicū
tur vniones· Jta xp̄us exiuit vt
nos ꝯseruaēt a casu mortal̄ pcc̄i.
q̄a ros celi in vtero v̄ginis velut
alba concha fc̄us est hō· Tercia
propetas roris· quia pascit· Vn̄
oues libēti⁹ pascunt᷑ in mōtibus
vbi ipe ros freq̄nt cadit· q̄a bn̄
nutrit Vn̄ in p̄s· Sic ros hermō
q̄ descendit in montē syon Et sic
d̄t propha ꝙ prēs antiq̄ legi⁹ so
lebant oues de mōte hermon of
ferre ac īmolare in montē syon·
q᷑ ibi erāt pascua pulchra propt
rorē celestē Jtē qn̄o ros hermon
descendit in montē· req̄re in scd̄a
dn̄ica post epiphaniā Jtē pisces
pascūtur in aquis de rore celi vt
videm⁹ aperte aperiunt os suū
et capiūt rorē Jtē pulli coruoꝝ
pascūtur de rore q̄diu nō habēt
nigras plumas sic d̄r in p̄s· Qui

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

dat iumētis escā ipsoꝝ: et pullis
coruoꝝ īuocātibꝰ eū· Exiuit igit᷑
vt nos pasceēt. Itē cū roze cecidit
māna patribꝰ in deserto· Ita exi-
uit cū roze celi xp̄s: vt nos pasce
ret pane āgelico Vñ ait iohānis
Ego sū panis viuꝰ q̄ de celo desce
di· Ergo exiuit vt ros · Quarta
propetas roris est q̄a dulcorat·
vñ apes colligētes mel de floribꝰ
vbi ros cadit dulciꝰ est Vñ greg·
Sic apes in floē: ita xp̄s in casta
mēte Et sic patet ꝙ xp̄s exiuit a
prē velut ros de celo ⁊c· Secūdo
xp̄c exiuit a prē ⁊ venit in mūdū:
sic riuulus a fōte ad terrā irrigā
dā Videmꝰ nāq3 ꝙ t̄ra nō p̄t face
fructū sine aqua· Ideo ait dauid
Aīa mea sic terra sine aq̄· q̄a sic
t̄ra nō facit fructū sine aq̄ ita aīa
hoīs nō potuit facere fructū me
ritoriū: nisi xp̄s exiret a prē et ir
rigaēt aīam suā mīa ⁊ grā Huiꝰ
legimꝰ figurā q̄rto regū ꝙ aridi-
tas eāt in t̄ra eo ꝙ nō pluit in tri
bus annis et mēsibꝰ sex ꝙ multi
hoīes mortui sunt fame Ascēdit
helias montē ⁊ adorauit septies·
⁊ descēdit imber de celo et irriga-
uit totā t̄rā Ita moraīr āte exitū
xp̄i ad mūdū: t̄ra·i·hō de t̄ra erat
aridꝰ in aīa Ideo petiuit ysayas
Rorate celi desup: et nubes plu-
ant iustū· aperiat᷑ t̄ra ⁊ germinet
saluatorē. S3 scī prēs ab adā vs
q3 ad noe· a noe vsq3 ad abrahā·
ab abraham vsq3 ad moysem. a
moyse vsq3 ad prophas· a ꝓphe
tis vsq3 ad dauid· a dauid vsq3
ad xp̄um Et sic septies orauit vt
xp̄s mittēt pluuiā sup terrā de ce
lo grē sue et misericordie. et prē ex
audiuit eos et misit. Et sic xp̄us
exiuit a prē ⁊ irrigauit mūdum·
Vñ ait in psa· Cōcrescat vt plu-
uia doctrina mea vt ros fluat elo
quiū meū· Et ideo ait iohānes in
euāgelio In die festiuitatis mag
ne stabat ih̄s ⁊ clamabat Si q̄s
sitit: veniat ⁊ bibat: ⁊ de vētre eiꝰ
fluent aque viue· Quatuor riuu
li sic de fōte padisi fluūt Sic legi
mus in geñ· Q2 de fōte padisi flu
unt q̄tuor fluīna ad irrigādū. iiij
regiōes Vnꝰ p egiptū Aliꝰ p t̄rā
euilath Teraꝰ p arabiā· Q̄rtus
p ethiopiam· Ita de xp̄o tanq̄ de
fonte paradisi secūdi sancte ecc̄ie
exeunt quatuor flumina sāctoꝝ
euangelistarū sc3 Mathei· Luce
Marci et Johānis Nā matheꝰ
dicit de xp̄i humilitate Johānes
de cristi deitate· Lucas cristū pro
nobis īmolatum· Marcus dicit
cristū nos a mortuis resuscitasse·
Ideo ista q̄tuor flumina de fonte
paradisi xp̄i q̄tuor euāgelistarū
irrigauerūt totam terrā Ideo exi
uit a prē in mundū sicut riuulus
a fonte ad terrā irrigandā. Ter
cio exiuit xp̄s in mundū sicut ver
bum ab ore hoīb3 predicandū.
Vñ ait propha Misit v̄bū suū ⁊
sanauit eos de interitu eoꝝ. xp̄s
eīn p suam p̄dicacōem m̄ltos eri
puit de interitu et̄ne dānationis.

Sua predicatio verbi fuit verbũ pris·sic qñ aliquis mittit nunciũ vt magnꝰ pnceps: tũc illud vbũ qd nũcius loqtur nõ est nũcij: ʒ pncipis q misit illum: ita verbũ pdicacõnis xp̄i· Unde ait in euãgelio Mea doctrina nõ est mea: ʒ eius q misit me pr̄is. de cuiꝰ ore pdicaui vobis regnũ celorũ· Vñ sonus verbi cristi est q̄si sonꝰ leonis rugiẽtis: propt peccoꝝ cõuersionẽ Vñ iohes in apocalipsi·iiij· Uidi inquit iohãnes verbũ pr̄is q̄si angelũ forte descendẽtem de celo amictũ nube·ꝛ iris in capite· pedes eius velut colũna ignis·et dextrũ pedẽ posuit sup̄ mare sinistrũ sup terrã·ꝛ clamauit queadmodũ leo cũ rugit: et ad vocẽ eiꝰ sunt ꝯgregate oẽs creature· Ita moralr̄ verbũ patris est xp̄s qui exiuit de paterna volũtate quasi angelus magni consilij fortis et potens est Ysayas Ipe angelus magni cõsilij fortis et potẽs dñs potẽs in prelio Amictus nube·i· carne alba de purissima virgine sũpta Ysayas Ascẽdit dñs sup nubẽ candidam Iris in capite in signũ recõsiliacõnis humane: vt patet in genesi. Ponã arcũ meũ in nubibꝫ celi vt sit signum federis inter me et inter terrã. Pedes eius vł crura velut colũne ignis· quia colũne sustentant domũ vel edificiũ. Itẽ predicatio verbi dei edificiũ sancte ecc̄ie sustentat dextrum pedẽ supra mare·i·penitentes quos reduxit in amaritudine ꝯtricõnis: vt ait ysayas· Uelut mare ꝯtritio tua· Sʒ sinistrũ sup terram. Hij sunt frigidi in deuotione: et idurati in quibꝫ nõ facit fructũ· Clamat leo cũ rugitu Dicit em̃ ysidorꝰ ꝙ leo cum viderit suos paruulos mortuos clamat rugiẽdo tres dies et per clamorẽ surgũt sicut puei. Ita xp̄s leo de tribu iuda clamauit bina vice: ʒ cum clamorẽ terciũ fecit omẽs resurgũt. Primum clamorẽ fecit in predicacõne vbi clamauit in euãgelio luce· Omnis arbor que nõ facit fructũ bonũ excidetᷣ et in ignem mittetur Secundũ clamorẽ fecit in cruce. vt dicit euãgelista· Uoce magna clamauit et emisit spiritũ· Tercio clamabit in iudicio futuro et omẽs resurgemus. Et sic patʒ ꝙ cristus exiuit a patre veluti verbũ ab ore nobꝫ predicando. Quarto xp̄us exiuit a patre sicut splẽdor a sole ad terram illuĩnandã Uidemꝰ pre ocułᷣ qñ sol retinet suũ splendorẽ ita ꝙ nõ tãgit terrã: tunc aer obscuratᷣ: terra infrigidatᷣ· vie erũt lubrice. dies tenebrosi. tẽpestas dñatᷣ et inde venit hyemps Ideo omne tẽpus qd erat ante xp̄i exitũ a prẽ in mundũ fuit q̄si hyems propt q̄tuor causas Primo propt viaꝝ lubricacõeʒ ita ꝙ fuit lubrica. q̄a aĩe ambulabãt ad limbũ· Vñ ait in p̄s· Fiãt vie eoꝝ lubrice ꝛ tenebre· Secũdo propt frigiditatem

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Nam terra reſtringit̄ gelu q̄ ar
bores nec t̄ra poſſunt fructū pro
ducere. Job vlt̄o· Noſti de cui⁹
vētre exiet glacies ⁊ hyems⁊ Ter
cio propt̄ tempeſtuoſitatē aeris
Job Extiorib⁹ egredit̄ tēpeſtas
Quarto propt̄ operādi difficul-
tatē Hō modicū p̄t aliquid boni
operari· Ecc̄i· Qui colligit lapi-
des in hyeme q̄ſi q̄ edificat domū
ſuā de ipenſis alienis Jta ſpūalr
hyems erat ante xp̄i exitū in mū
dum propt̄ lubricitatē vie· quia
nullus ita ſanctus fuit quin opor
tebat ipſū poſt mortē viā ambu
lare ad limbū· Jtē propt̄ tempe
ſtuoſitatē dine ire propt̄ pcc̄in:
ita q̄ multi ſūt ſubmerſi Jtē prop
ter opandi difficultatē quia nul
la opa erant meritoia Jtē propt̄
frigiditatē dilectōis diuine hō
erat frigidus ad diligendū· Sed
venit xp̄c a patre tanq̄ ſplendor
a ſole: qui habet viā mūdificare
et nobis demōſtrare ad eternam
vitā Jtē opera noſtra meritoria
facere Jtē tempeſtatē ſedaē Jtē
terrā inflāmare Et ſplēdor a ſole
exiens p̄ducit eſtatē· quia omne
tps ab illo exitu xp̄i eſt q̄ſi eſtas
p̄ducēs flores virtutū Hoc cōſi
derauit aīa deuota dicēs in canti.
Jā em̄ hyems trāſijt· imber abijt
et receſſit floēs in terra nr̄a appa-
ruerūt· Et hoc propt̄ ſplendorē
diuine illuminacōis qui exiuit a
prē· Ergo ad thema Exiui a prē
et veni in mūdum

Jn diebus rogationū.

Sermo· xxxiiij·

Petite et dabit̄ vob̄ Luce
xvi· Nos videm⁹ qn̄ ali
quis hō multū eſurit et
nō habet cibū: et nō habet etiam
vnde debȝ viuere. quia ait dauid
Panis cor hois ↄfirmat· et q̄ tūc
daret ſibi vnū panē plus ipſū le
tificaret q̄ tēpore abundātie da-
ret ſibi totā domū Et ſpecialit̄ qn̄
talis habȝ puulos vel ei⁹ amicus
venit et nihil habet: tūc hō tribu
latur magis propt̄ amicū vl̄ puu
los q̄ de ſeipō Vn̄o ait iheremias·
puuli petierūt panē et nō erat q̄
frāgeret eis Jta ſpūalr xp̄s hȝ in
h̄ mūdo multos puulos. i. hoies
fideles in ip̄m credētes: et ſpecia-
liter paupes ſūt puuli cr̄iſti· qm̄
ip̄orꝝ eſt regnū celorꝝ· et q̄ illis b̄
ſubueīt tanq̄ filijs et amicis xp̄i
⁊ quicq̄d eis fecerit: xp̄ō in propa
pſona facit Vnde ipē ait mathei·
Qd̄ vni ex minimis mei⁹ feciſtis
mihi feciſtis Mittit ergo eos ad
petendum· Et qui eis hic ſubue-
nit in modico in preſenti vita ma
gis letificat et propām aīam: q̄
poſt hanc vitam vel tempoē mor
tis: vel poſt mortē daret p̄ criſto
totam domū· Et ideo ait in verbo
thematis Petite ⁊ accipietis: vt
qui ſubueīt p̄rio propter deum
quicquid petit pro ſalute anime
ſue īpetrabit. ⁊ hoc patet in euā
gelio hodierno